

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

תוכן עניינים

1. א. איתרבו כל קדשים לגבי מזבח לענין מריקה ושטיפה.....
2. ב. חטאת שקבל דמה בשני כוסות יצא אחד מהן לחוץ הפנימי כשר נכנס אחד מהם לפנים ... פוסלין 3.
3. ג. אם הכנים שוגג כשר 4.
4. ד. כל הדמים פסולין שנתנו ע"ג המזבח לא הרצה הציץ אלא על הטמא שהציץ מרצה על הטמא ואינו מרצה על היוצא 5.
5. ה. בשר [היוצא לחוץ פסול] הנכנס לפנים כשר ... דמה ולא בשר ... ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר 6.
6. ו. תושב זה קנוי קנין עולם שכיר זה קנוי קנין שנים ... ואינו אוכל 9.
7. ז. לדרך משופש 11.
8. ח. כל מירי דחשיב עליה לפני ולפנים לא מיפסל בהיכל 11.
9. ט. פר העלם דבר של צבור ושעיר עבודת כוכבים שהכנים דמן לפני ... שלא במקומן הוא 11.
10. י. פר ושעיר של יום הכיפורים שהזה מדמן על הבדים והוציאן להיכל והכניסן ... הואיל ונפק נפק ... הזה מדמן על הפרכת ... יציאה קרינא ביה 12.

דף פב.

א. איתרבו כל קדשים לגבי מזבח לענין מריקה ושטיפה

כלי חרש¹ שנתבשלה בו החטאת הנאכלת טעון שבירה בעזרה, וכלי מתכות שנתבשלה בו טעון מריקה ושטיפה במים בעזרה שנאמר (ויקרא ו פסוק כא)

¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ח הלכה יא - יב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

וְכָלִי תְּרֵשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל בּוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם בְּכָלִי נִחְשַׁת בְּשַׁלָּה וּמִרְק וְשִׁטְף בְּמַיִם, וְאֶחָד כָּלִי שֶׁבִישַׁל בּוֹ אִם כָּלִי שֶׁהֵעֵרָה לְתוֹכּוֹ רוֹתַח.

מריקה בחמין ושטיפה בצונן, במים לא ביין ולא במוזג ולא בשאר משקין, והמריקה והשטיפה כמריקת הכוס ושטיפתו שהדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ², והשפוד והאסכלה מוגעילין במים חמים על גבי האש³ ואחר כך מדיחין.

ולא בחטאת בלבד אלא כל הכלים⁴ שמשתמשינן בהן בקדשים על ידי חמין בין קדשי קדשים בין קדשים קלים טעונין מריקה ושטיפה עקב אכילה כלומר תיכף לאכילה לפני שיגיע זמן שיעשו נותר⁵, וכן השפוד והאסכלה מוגעילין

² כס"מ שם, משמע להלן בש"ס צ"ז ב' דזה אינו אלא לרבי דס"ל דתרווייהו בצונן ולמה שינה בלשונם למיכתב מריקה ושטיפה לכתוב אידי ואידי ומורק ומורק או ושוטף ושוטף א"ו להכי שינה בלשונו להיות מריקה בפנים ושטיפה בחוץ אמנם לרבנן דס"ל מריקה בחמין ושטיפה בצונן א"כ לא שמענו כלל דבעי כמריקת הכוס ושטיפתו. וצ"ל דס"ל לרבינו דבמריקת הכוס ושטיפתו כו"ע לא פליגי וגם חכמים מודו לזה רק דפליגי אם מריקה בחמין או בצונן והנה לרבנן דמפרשי מריקה בחמין א"כ אין הכוונה שיהיה מבפנים ולא מבחוץ והשטיפה בחוץ ולא בפנים רק כמש"כ בפ"י המשניות וז"ל והכבוס המופלג עד שמסיר מה שנדבק בכלים יקרא מריקה ותוספות הנקיות יקרא שטיפה והוא שיתן מים לתוך הכלי ואינו ממרק בידו הכלי אלא משפשף ואמרו מריקה בחמין ושטיפה בצונן ומה שאמרו כמריקת הכוס וכשטיפת הכוס ר"ל שאינו חייב להפליג עד שיסיר כל הרושם עכ"ל הוהב וזה שלא בדברי רש"י וא"כ לא יפה עשה מרן שהעתיק דברי רש"י על רבינו וכן מצאתי שתמה עליו התוס' יום טוב בזה. הר המוריה שם

³ והנה הרמב"ם מחלק בין מריקה שהוא בחמין ובין השפוד והאסכלה שכתב מוגעילין על גבי האש ומוכח דמפרש דבחמין אינו ע"ג האש ואינו כדין הגעלה דצריך להרתיחן כמו שכתב הרמב"ם בפ"ה מהל' חמין ומצה הל' כ"ג ובפ"ז מהל' מאכלות אסורות הל' ד', ולכאורה צריך באור דהא כיון שאינו נפלט הבלוע יעשה נותר, ובאמת מבואר להדיא בדבריו בפיהמ"ש וז"ל, והכבוס המופלג עד שמסיר מה שנדבק בכלים יקרא מריקה ואח"כ כתב גבי שפוד ואסכלא ופירוש מוגעילין שיסיר השמנונית שנבלעה בשפוד, ומבואר להדיא דהמריקה בכלי בשול הוא רק להסיר הנדבק מבחוץ ולא להגעיל הבלוע, אכן מה שכתב שם עוד ותוספות הנקיות יקרא שטיפה אינו מובן דהא שטיפה הוא מבחוץ ואולי אינו מפרש כשטיפת הכוס שזהו כוס של ברכה כדפירש"י. והרב הגאון המפורסם מו"ה שלמה זלמן אוירבאך זצ"ל. במה שעמדתי ע"ז שבדין מריקה בחמין לא כתב על גבי האש ולא כמו בדין הגעלה שצריך להרתיחן, כתב בזה נראה פשוט דשאני נותר דהתיירא בלע ולכן סגי בכ"ר אף על פי שהעבירוהו מע"ג האש כמו דסגי מטעם זה בשפוד בהגעלה לחוד, אלא דבשפוד כיון דבכה"ג גבי בליעת איסור הי' צריך דוקא ליבון, לכן בעינן עכ"פ שתהא ההגעלה ע"ג האש, ועיין בשו"ע הרב סי' תנ"א שכתב בפשיטות דלהסוברים דחמין בכל השנה נקרא היתר ודאי סגי בהגעלה בחמין אף על פי שאין האור מהלך תחתיו. אבהא"ז שם

⁴ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ח הלכה יד

⁵ הכ"מ כתב דמחלוקת הרמב"ם והראב"ד הוא בגירסת הגמ' דגירסת הראב"ד הוא כל זמן אכילה, והיינו שאחר זמן אכילה עביד מריקה ושטיפה, וגירסת הרמב"ם הוא עד זמן אכילה, אבל לא ביאר הכ"מ מה שכתב הרמב"ם עקב אכילה. והלח"מ כתב קודם שיעשה נותר תיכף אחר אכילה וזהו עקב אכילה, אבל גם הלח"מ לא ביאר טעמו של הרמב"ם דבהחילוק בין כל זמן אכילה או עד זמן אכילה מבואר בתוס' דלהגירסא שממתין

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

עקב אכילה. וי"א⁶ שממתין כל זמן אכילה והדר עביד ליה מריקה ושטיפה. כגון שאם נאכל ליום ולילה אחד, ימתין עד שיעבור כל הלילה ויעשה נותר, ואחר כך ימרקנו וישטפנו.

ואינו מניחן עד זמן אכילה שניה, אלא כשישלים לאכול יגעיל השפוד והאסכלה וימרק וישטוף הכלי בין כלי מתכות בין כלי חרס חוץ מן החטאת ששובר בה כלי חרס, ומבשל ושונה ומשלש מיד בין בכלי מתכות בין בכלי חרס וממרק ושטוף עד סוף אכילה. וי"א⁷ שגם בשאר קדשים כלי חרס טעון שבירה.

ב. חטאת שקבל דמה בשני כוסות יצא אחד מהן לחוץ הפנימי כשר נכנס אחד מהם לפניו ... פוסלין

כל זמן אכילה היינו שאחר שנעשה נותר עושה מריקה ושטיפה, ולהגירסא עד זמן אכילה עושה מריקה ושטיפה קודם שיעשה נותר, אבל לשתי הגירסאות לא הוזכר שיעשה המריקה ושטיפה תיכף אחר אכילתו, אבל באמת הוא מבואר בפיהמ"ש להרמב"ם שאינו מפרש עד זמן אכילה עד זמן היתר אכילה אלא עד זמן אכילתו, ומפרש כן מה דיליף שם בגמ' מקרא דומורק ושטוף במים כל זכר בכהנים יאכל אותה דממתין עד זמן אכילה והדר עביד מריקה ושטיפה דהכונה שתיכף אחר אכילתו יעשה המריקה ושטיפה. ולפי הגירסא כל זמן אכילה יש כאן חידוש דלכאורה צ"ל דצריך לעשות מריקה ושטיפה קודם שיעשה נותר דהא כתוב לא תותירו ממנו אך י"ל דהלאו דלא תותירו הוא רק היכי דצריך לאוכלו, אבל היכי דא"צ לאכלו ליכא לא תותירו, ולא אמרינן דצריך לבשל הכלי ולפלוט המעם ולשתות המים וכדמוכח בפסחים דף ע"ג לענין גידי צואר דאפי' מה שנעשה נותר אם אין נאכלין אינו מחוייב לאכלו, וזהו באמת ביאור שיטת הסוברים דממתין כל זמן אכילה, אלא דיש לומר דזהו שלמדו מקרא דכל זכר בכהנים יאכל דאחר זמן אכילה יעשה מריקה ושטיפה. אבהא"ז שם.

⁶ השגת הראב"ד שם שכתב לא ידעתי מהו עקב אכילה אבל כך אמרו חכמים שממתין כל זמן אכילה והדר עביד ליה מריקה ושטיפה.

⁷ השגת הראב"ד שם שכתב ומה שאמר בכלי חרס טעון מריקה ושטיפה טעות הוא בידו ובהדיא בתוספתא שאין טעון אלא שבירה אבל הכל טעון מריקה ושטיפה פירוש קדשי קדשים וקדשים קלים

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הַנִּתּוּת לְמִשְׁחָא בְרַף הַיּוֹמִי

מִסַּנַּת זְבַחִים

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים⁸ שְׂצָרִיךְ לְהוֹזִית אֶת דַּם הַפָּר וְשַׁעִיר בְּתוֹךְ הַהֵיכָל וּקְדָשׁ הַקְּדוּשִׁים אִם הִיזָה דַּם הַפָּר וְהַשַּׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים⁹ עַל הַפְּרוּכַת בְּהֵיכָל וַיֵּצֵא חוּץ לְמִזְבַּח הַזֶּהָב לְהוֹזִית עֲלָיו וְחָזַר וְהִכְנִיסוּ, נִפְסַל הַדָּם¹⁰.

אֲפִילוּ קִיבַל¹¹ דָּמָם בְּשֵׁתֵי כוֹסוֹת וְהִכְנִיס כּוֹס אַחַת בְּפָנָיִם¹² אוֹ לְפָנָי וּלְפָנָיִם נִפְסַלָה הַחֲטָאֵת שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁם ו פֶּסוּק כָּג) וְכָל חֲטָאֵת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדְּמָה אֲפִילוּ מִקְצֵת דְּמָה¹³ אִם נִכְנַס לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ נִפְסַלָה, וְכוּס הַשְּׁנִי שֶׁנִּשְׁתַּיֵּר גַּם בֶּן נִפְסַל וְלֹא יִזְרוֹק כֻּלָּל, וְדִינוֹ כְּרִיז קֹדְשִׁים פְּסוּלִים¹⁴.

אִךְ אִם קִיבַל דְּמָה בְּשֵׁתֵי כוֹסוֹת וַיֵּצֵא אֶחָד מֵהֶם לְחוּץ, הַפְּנִימִי כֶּשֶׁר וַיִּזָּה מִמֶּנּוּ¹⁵.

ג. אִם הִכְנִיס שׁוֹגֵג כֶּשֶׁר

⁸ מִנְחַת חִינּוֹךְ מִצוּה קִלְט אוֹת ג

⁹ וְדוּקָא בְּפָר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְּבִשְׁעַת הַזֶּהָא עַל הַפְּרוּכַת הִיָּה עוֹמֵד לְפָנָיִם מִמִּזְבַּח הַזֶּהָב וְמוֹזָה, וְגוֹרָה עֲלָיו הַתּוֹרָה וַיֵּצֵא, הֵינּוּ לְהוֹאֹת הַמִּזְבַּח הִיָּה יוֹצֵא חוּץ לְמִזְבַּח, אַע"ג דְּחַד מִקּוּם הוּא מ"מ כִּיּוֹן דְּהַתּוֹרָה קְרָאָה זֶה וַיֵּצֵא, א"כ הַתּוֹרָה הוּא לִיָּה בִּיאָה, אֲבָל בְּפָרִים הַנִּשְׂרָפִים לֹא כְּתִיב וַיֵּצֵא, כִּי גַם בְּהוֹאֹת שֶׁל הַפְּרוּכַת הִיָּה עוֹמֵד חוּץ לְמִזְבַּח הַזֶּהָב וְלֹא יֵצֵא כֻּלָּל לְהוֹאֹת שֶׁל הַמִּזְבַּח, א"כ בּוֹדָאֵי חַד מִקּוּם הוּא, אָף דְּהִכְנִיסוּ קְרוּב לְפְרוּכַת, מ"מ כִּיּוֹן דְּלֹא כְּתִבָה הַתּוֹרָה לְשׁוֹן יֵצֵאָה הוּא לִיָּה חַד מִקּוּם, עֵינֵי יוֹמָא ג"ח ע"ב, זֶה פְּשׁוּט וְכַרְוֹר (שִׁם)

¹⁰ דְּזוּהוּ אִיבְעִיא, בְּזְבַחִים פֶּב ע"א, כִּיּוֹן דְּחַד מִקּוּם הוּא לֹא נִפְסַל בְּהִכְנַסָּה זוּ, אוֹ דִּילְמָא יֵצֵאָה כְּתִיבָה בָּהּ, וְעֵלְתָה בְּתִיקוֹן וְהַרְמַב"ם הַשְּׁמִיט זֶה וְצ"ע גְּדוּל, וְנוֹשָׂאֵי כֻּלְיוֹ לֹא הַרְגִּישׁוּ בּוֹה

¹¹ רַמְב"ם הַלְכוֹת פְּסוּלֵי הַמוֹקְדָּשִׁין פֶּרֶק ב הַלְכָה טו

¹² לְשׁוֹן הַרְמַב"ם שִׁם "נִכְנַס אֶחָד מֵהֶם לְהֵיכָל וְזוּהוּ מִמֶּנּוּ שִׁם" וְעֵינֵי קָרָן אוֹרָה זְבַחִים פֶּב ע"ב ד"ה וְתוֹ שֶׁהַקְּשָׁה אִמָּאֵי בְּעֵינֵי שֶׁהוּא הֵא לְרַמְב"ם בְּהִכְנַסִּים בְּמִזִּיד לְחֹדֵר חֵיִיב וְעֵינֵי חוּץ"א זְבַחִים סִי יח ס"ק א שֶׁהַרְמַב"ם כְּתִב זֶה כְּדִי שִׁתְּכֵן גַּם בְּנִכְנַס בְּטַעוֹת וְעֵינֵי או"ש שִׁם הַט"ז

¹³ וְאַע"ג דְּגַבִּי פְּסוּל יוֹצֵא לְחוּץ לֹא דְרִשִׁינֵן הַכִּי כְּתִב בְּעֶרְוֹךְ הַשׁוֹלְחָן הַעֲתִיד שִׁם סִי קָבַח סַעִי ב דוּה וּוְדָאֵי שְׂאִין חִיבוּר בֵּין דָּם שְׁבִכּוּם זֶה לְדָם שְׁבִכּוּם זֶה וְלִכְּנָן אִין הָאֶחָד פּוֹסֵל אֶת הַשְּׁנִי בְּיוֹצֵא אֲבָל בְּפְסוּל נִכְנַס שְׁפְסוּלוֹ מִשׁוּם יִתְרוֹן קְדוּשָׁה שֶׁהוּא כְּעֵנִי מַעֲלִין בְּקוֹדֶשׁ וְאִין מוֹרִידִין וְכִיּוֹן שֶׁנִּתְעַלָּה בְּקְדוּשָׁתוֹ אִי אֲפֻשֶׁר לְהוֹרִידוֹ וְלִזְרוֹקוֹ עַל מִזְבַּח הַחִיצוֹן וְא"כ אִם נֶאֱמַר שִׁזְרוּקוֹ עַל הַמִּזְבַּח הַחִיצוֹן מֵהַכּוּס שֶׁלֹּא נִכְנַס לְעוֹרָה בְּע"כ שֶׁהוֹרִיקָה תַּעֲשֶׂה לְכוּס שֶׁנִּכְנַס שִׁירִיִּים וְא"כ אִין לָךְ הוֹרְדָה מִקְדוּשָׁה גְּדוּלָה מִזוֹ שִׁשִּׁירִיִּים שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן יִהְיוּ בְּהֵיכָל עֵי"ש

¹⁴ וְנִשְׂרָפִים בְּעוֹרָה לֹא מִחוּץ לְמַחְנָה, עֵינֵי רַמְב"ם פִּי"ט מִפְּסוּלֵי הַמוֹקְדָּשִׁין ה"ב

¹⁵ רַמְב"ם שִׁם

תְּרוּמוֹת וְהַנְּצַחוֹת | בִּנְק הַדּוּאָר ח"ץ 22887389 | וּבִטְלִי 0548027748

לְהַצְמִרְפוֹת לְהַלְכוֹת הַדְּרָף הַיּוֹמִי לְהַלְכָה לְמַעֲשֶׂה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

דם הטאת אם הכניסו לפנים בשוגג¹⁶ י"א שהרי זה כשר כל זמן שלא כיפר ומזה ממנו בחוץ שהרי לא כיפר בקדש¹⁷ ואם כיפר פסול¹⁸. וי"א¹⁹ שבשוגג אינו נפסל אפילו כשכיפר.

ד. כל הדמים פסולין שנתנו ע"ג המזבח לא הרצה הציץ אלא על הטמא שהציץ מרצה על הטמא ואינו מרצה על היוצא

כבר התבאר במסכת פסחים דף עז. וסנהדרין דף יב. שהציץ²⁰ מרצה על הטומאה, דכתיב בפ' תצוה (שמות כח פסוק לו לה) וְעִשִּׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּגו' וְהָיָה עַל מִצַּח אֶהְרֶן וְנִשָּׂא אֶהְרֶן אֶת עֹזֶן הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְּנַת קִדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לְפָנַי ה'. כלומר שע"י שישא הציץ על מצחו יכפר עון הקדשים והקרבנות יהיו לרצון כי העון יכופר.

אינו מרצה על טומאת הגוף²¹ כגון שהכהן הקריב בטומאה, ולא על טומאת דברים הנאכלין כגון שנטמא הבשר הנאכל, אלא מרצה על טומאת דברים הקריבים על המזבח כמו הדם והחלב ובשר העולה וקומץ של מנחה.

ואין²² הציץ מרצה אלא בזמן שהוא על מצחו שנאמר וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לְפָנַי ה'.

¹⁶ האי שוגג היינו שקסבור שהוא פנימי ואוי בעין מתעסק ולפי"ז אם הביא בשוגג ונודע לו והזהר במזיד או הכניס חבירו בשוגג והזהר הוא במזיד פסול (חזו"א זבחים סי' יח ס"ק א)

¹⁷ ועל הכניסה לחוד אין לחיובו שמכיון שבשוגג הוא לא השיב נכנס לכפר (קרו אורה זבחים לו ע"א ד"ה והרמב"ם)

¹⁸ כל מקום שבעינין שיכפר הוא דוקא אם הכניסו כשר לעבודה כיון דצריך שיכפר וילפינן מגזירה שוה אשר הובא את דמם לכפר, דומיא אשר הובא וגו' לכפר, דוקא בכשר אבל אם הכניסו מי שפסול לעבודה לא פסל מלבד בפסול טמא שפוסל ובמקום שהכניסה לבד פוסלת אפילו הכניסו פסול כיון דצריך שיכפר וילפינן מגזירה שוה אשר הובא את דמם לכפר, דומיא אשר הובא וגו' לכפר, דוקא בכשר (מנחת חינוך שם אות ח)

¹⁹ ליקומי הלכות זבחים פב ע"א (מה ע"ב בדפו"י) בעין משפט אות ט

²⁰ ערוך השולחן העתיד הלכות ביאת מקדש סימן לט הקדמה – סעיף טז

²¹ רמב"ם הלכות ביאת המקדש פרק דהלכה ז

²² שם הלכה ח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אולם כל הכללים הנזכרים בריצוי ציץ שאינו אלא על הנקרבין למזבח ושאינו על מצחו אינו מרצה זהו הכל בקרבן יחיד.

אבל בקרבנות ציבור בכל אופן הציץ מרצה²³ בין על טומאת הנקרבים ובין על טומאת האנשים, וכן בין כשהציץ על מצחו של הכהן הגדול ובין שאינו עליו, בכל אופן הציץ מרצה. וזה שאמרה תורה: ונשא אהרן את עון הקדשים – ולא עון מקדישים, זהו בקרבן יחיד שהטומאה לא נדחית אצלו. אבל בקרבן ציבור שהתורה דחתה הטומאה על הכל מרצה, ולכן מסיים הפסוק: אשר יקדישו בני ישראל, כלומר מה שהיחידים מקדישים בזה אמרתי לך עון הקדשים ולא עון מקדישים ולא בציבור.

אין הציץ מרצה על היוצא לפיכך דם²⁴ קדשים שיצא חוץ לעזרה נפסל הזבת, ואף על פי שחזר והכניסו וזרקו על המזבח לא נרצה.

דף פב:

ה. בשר [היוצא לחוץ פסול] הנכנס לפניו כשר... דמה ולא בשר ... ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר

נכנס בשר קדשים²⁵ קלים להיכל על אף שאסור לאכול שם, ואפילו נכנס לקדש הקדשים²⁶, הרי זה כשר. וכבר התבאר לעיל דף נה. ודף סג. ששוחטים²⁷ קדשים קלים בכל העזרה, ואם שחטם בהיכל כשרים.

²³ ובוה מיושב מה שהקשו התוס' ד"ה דלא קושיא עצומה, דאיך אפשר לומר אם טומאה דחוייה היא בציבור צריך ריצוי ציץ הא טומאה דחוייה גם בטומאת גברי והציץ אינו מרצה רק על הנקרבין. ערוה"ש שם ודעת תוס' שמן התורה ציץ מרצה על האכילות ורק מדרבנן לא

²⁴ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה לה

²⁵ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יא הלכה ז

²⁶ ואינו נפסל כאלו יצא חוץ למחיצתו דהתורה מיעטה בקרא דדם דכתיב: הן לא הובא דמה אל הקדש פנימה, דהדם נפסל בכ"ג כמ"ש הרמב"ם בפ"ב מפהמ"ק ומיעטה התורה דמה ולא בשרה (זבחים פב, ב). ויראה לי דאפילו נכנס לקדש קדשים לא נפסל בכך. ערוך השולחן העתיד הלכות מעשה הקרבנות סימן פג סעיף טו

²⁷ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ה הלכה ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

ובשר הטאת ואשם²⁸ ושירי מנחות אם נאכלו בהיכל נאכלו שנאמר (במדבר יח פסוק ט י) לְכֹל מִנְחָתָם וּלְכֹל חֲטָאתָם וּלְכֹל אֲשָׁמָם וּגו'. בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים תֹּאכְלֵנּוּ כָּל זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ וּגו', וכן שלמי צבור הרי הן כחטאת וכאשם. ואם הקיפו עכו"ם²⁹ כל העזרה יכולים הכהנים להכנס ולאכול שם קדשי הקדשים.

הכנים החטאת³⁰ עצמה להיכל וכשהוציאה קיבל דמה³¹ בשירה³² שנאמר (ויקרא ו פסוק כג) אֲשֶׁר יִבָּא מִדָּמָה וְלֹא בִשְׂרָה, ואפילו הכניסה לאחר שחיטה בצואר מלא דם³³ שעדיין לא קיבל דמו לא נפסל, דאינו נפסל אלא אם כן קיבלו בכלי והכנים.

וכבר התבאר במסכת מכות דף יז: ויח. שכל האוכל³⁴ כזית מבשר קדשי קדשים חוץ לעזרה בין כהן ובין ישראל לוקה שתיים³⁵ אחת משום שנאמר (שם) לֹא תֹכֵל לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ מֵעֶשֶׂר דִּגְגֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבְכֹרֶת בְּקֶרְךָ וְצִאֲנֶךָ³⁶ מפי השמועה למדו שזו אזהרה לאוכל מבשר הטאות ואשמות או שירי מנחות ולחם הפנים, וכן כבשי עצרת³⁷, חוץ לעזרה.

²⁸ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק י הלכה ג

²⁹ תורת הקדשים לז: אות ר

³⁰ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ב הלכה יז

³¹ כס"מ

³² וכ"ש לאחר זריקה דאפילו לבתחילה מותר בשעת הדחק להכניסו לאכול שם כשהקיפו עכו"ם את העזרה (ליקוטי הלכות דבחים פב ע"א (מו ע"א בדפו"י עין משפט אות י)

³³ מנחת חינוך קלט

³⁴ רמב"ם מעשה הקרבנות פי"א ה"ה ערוך השולחן העתיד סי' פג סעי' יב וסעי' יד

³⁵ ואינו לוקה משום לאו דורות (ל"ת קמה) דעל זרות אינו לוקה אלא במקום שהכהן אוכל ובו חוץ אינו ראוי לכהן ולכאורה לוקה עוד משום לאו דלא תאכל כל תועבה כיון דנפסל, וקרבנות דנפסלו ביוצא, לדעת הרמב"ם פח"י מפסולי המוקדשין ה"ג הוי בכלל לאו דתועבה א"כ בחטאת וכו' היינו קדשי קדשים, אם אוכלין חוץ לקלעים עוברים משום לאו זה ולא דטרפה ולא דתועבה, ובחזרו לפנים ואכלם, בבשר עובר משום שני לאוים, היינו טרפה ותועבה, ובשירי מנחות רק לאו דתועבה, דטרפה לא שייך, וזה פשוט. ועיין מנחת חינוך תמו אות ד אמנם עיין בערוך לנר מכות יח ע"א ד"ה ולילקי נמי כדר"א שאם הוציא בשוגג אע"ג שאכל במזיד אינו בכלל כל שתיעבתי לך וא"כ לא ילקה משום תועבה אא"כ הוציאו במזיד ועיי"ש שדחה סברא זו ובין במזיד ובין בשוגג שייך לאו דתועבה רק דאינו לוקה עליו כיון שהוא מגלה על לאו דהכא דלא יאכל וכו' שאינו לאו שבכללות עיי"ש

³⁶ ועיין רש"י מכות דף יז ע"א שיש בה נמי אזהרת עשה שמצינו בה במקום אחר (ויקרא ו) במקום קדוש תאכל בחצר אהל מועד

³⁷ עיין ל"ת קמד שלבכור איכא לאו בפני עצמו וצ"ע אם בבכור לוקה גם משום לאו זה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

והוא הדין לאוכל קדשים קלים חוץ לירושלים³⁸ שהוא לוקה שחומת ירושלים לקדשים קלים כחומת העזרה לקדשי קדשים ואחד בשר הטאת ואשם.

והשני גם³⁹ משום שבשר קדשי קדשים שיצא חוץ לחומת העזרה ובשר קדשים קלים שיצא חוץ לחומת ירושלים נפסל ונאסר לעולם ולוקה משום שנאמר (שמות כב פסוק ל) ובשר בשדה מרפה לא תאכלו, כיון שיצא בשר חוץ למחיצת אכילה⁴⁰ נעשה כטריפה ואע"פ שחזר למקומו אסור לאוכלו.⁴¹ וי"א⁴² שאינו לוקה משום ובשר בשדה טריפה.

י"א⁴³ שהאוכל בזית מבשר חטאות הנשרפות חוץ לקלעים, מלבד מה שלוקה ממה שנאמר (ויקרא ו פסוק כג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף⁴⁴ לוקה גם משום לאו זה, ומיהו אינו לוקה משום ובשר בשדה מרפה⁴⁵ וכו'.

על שיירי מנחות⁴⁶ ולחם הפנים אינו לוקה משום ובשר בשדה טריפה וכו' כיון שאינם בשר.

³⁸ הא דלא כתב הכא חוץ לחומת ירושלים כדחקמן גבי ובר בשדה כיון שכל דבר שצריך שיהא בפנים כל שלא נכנס בפנים לא הוי כלפנים ולהכי גם במקום המחיצה שייך לאו זה כיון שלא נכנס בפנים אבל לקמן גבי ובשר בשדה שהוא שלא יהיה בחוץ א"כ כל שלא יצא ממש חוץ לחומה אינו חוץ ונמצא במקום החומה כלול משניהם שאינו בפנים אבל אינו בחוץ (צפנת פענח שבת פ"ב ה"ד בסופו ואיסורי ביאה פ"ה ה"ב) ³⁹ שם ה"ו ושם, ואין שייך בזה אין איסור חל על איסור שהרי שני האיסורים באים כאחת (ערוך השולחן העתיד שם)

⁴⁰ עיין ח"י מרן הרי"ז הלוי על הרמב"ם ריש הל' פסולי המוקדשין שביאר שעיקרו ויסודו של איסור זה נאמר רק על יוצא חוץ למחיצה של אכילה כמו עובר שהוציא ידו דמחיצת עובר אמו היא לענין היתר אכילה וה"נ בקדשים כה"ג דהעזרה לקדשי קדשים וירושלים לקדשים קלים הן הן מחיצותיהן לענין אכילה אבל אין שייך זה לענין דם ואימורין ושאר בשר הנקטר דאף שהם גם נפסלין ביוצא אבל כיון דעכ"פ דין תורת מחיצותיהן אינן תורת מחיצה של אכילה ממילא דאינן שייכין ג"כ להדין דובשר בשדה טריפה ⁴¹ ולוקה משום לאו דטריפה אבל לא משום לאו זה דלא תוכל

⁴² צ"ח חולין סח ע"ב ד"ה ולומר דס"ל בדעת הרמב"ם דבשר בשדה וכו' הוי לאו שבכללות ולא מצינו שילקה עליה עי"ש ועיין אגרות משה או"ח א סי' יד ענף ב ד"ה ומטעם שביאר דלרמב"ם לא הוי לאו שבכללות כיון שעיקרו הוא דבר אחד כל שיצא חוץ למחיצתו אבל הביא שם שדעת תוס' דהוי לאו שבכללות דיש פסול יוצא בקדשים ופסול יוצא דעובר ששם אינו מטעם מחיצה אלא משום שאין לו שחיטה עי"ש

⁴³ ערוך לנר מכות יז ע"א ד"ה חוץ

⁴⁴ ל"ת קמט ברמב"ם

⁴⁵ דכיון שאינם ראויים ללאכילה בפנים א"כ אין להם מחיצה לאכילה ולהכי אינו לוקה עי"ש ⁴⁶ מנחת חינוך מצוה תמו אות ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הַנִּתָּא לְמִשְׁיחָא בְּדַף הַיּוֹמִי

מִסַּנְת זְבַחִים

ונכנס⁴⁷ בשר קדשים קלים להיכל ואפילו לקודש הקדשים, הרי זה כשר ואינו נפסל כיוצא חוץ למחיצתו⁴⁸.

ונוהג איסור⁴⁹ זה בכל מקום, שאפילו המקדיש היום חטאת ואשם ועברו ואכלו מהם בזית, אפילו הכהנים חייבין מלקות מזה הלאו⁵⁰. אבל מלאו ובשר בשדה טרפה אינו לוקה דקדשים ששחטם בחוץ אין בו לאו זה, גם בזמן הבית כיון שאינם נחשבים יצאו חוץ למחיצתם⁵¹.

וכן כהן שאכל בזית⁵² מבכור תמים חוץ לירושלים לוקה מן התורה שנאמר⁵³ (שם) לא תוכל לאכל בשעריך וגו' ובכרת בקרף וצאנך.

ומלבד זה לוקה⁵⁴ גם משום (שמות כב פסוק ל) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נעשה כטריפה, ואפילו אם חזר הבשר ונכנס לפנים מן החומה, אע"ג שאינו לוקה משום לא תוכל לאכל, לוקה משום ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, וי"א⁵⁵ שאינו לוקה.

ו. תושב זה קנוי קנין עולם שכיר זה קנוי קנין שנים ... ואינו אונס

⁴⁷ שם הלכה ז

⁴⁸ דאע"ג דקדשים קלים אסור לאכול שם

⁴⁹ מ"מ אמרינן בזבחים פב ע"ב גבי דם שנפסל אם נכנס להיכל "הרי הוא אומר מדמה דמה ולא בשר" וא"כ מיעטה תורה להדיא שאינו נפסל (ערוך השולחן העתיד שם טו)

⁵⁰ חינוך מצוה תמו

⁵¹ מלבד האיסור שהוא בנהנה מן ההקדש אמנם זה אינו איסור תורה, דשחטי חוץ הווי להו בקדשים שמתו דיצאו מידי מעילה מן התורה, עיין ברמב"ם פ"ג ממעילה ה"א.

⁵² ערוך לנר שם יז ע"ב בד"ה והיינו מקרא

⁵³ רמב"ם בכורות פ"א הט"ז

⁵⁴ ועובר בעשה כי אם לפני ד' אלקיך וגו' דברים י"ב, י"ח (מנחת חינוך מצוה תמה אות ב)

⁵⁵ שם מעשה הקרבנות פי"א ה"ו מנחת חינוך מצוה תמה אות א

⁵⁵ צל"ח חולין סח ע"ב ד"ה ולומר דס"ל בדעת הרמב"ם דבשר בשדה וכו' הוי לאו שבכללות ולא מצינו שילקה עליה עיי"ש ועיין אגרות משה או"ח א סי' יד ענף ב ד"ה ומטעם שביאר דלרמב"ם לא הוי לאו שבכללות כיון שעיקרו הוא דבר אחד כל שיצא חוץ למחיצתו אבל הביא שם שדעת תוס' דהוי לאו שבכללות דיש פסול יוצא בקדשים ופסול יוצא דעובר ששם אינו מטעם מחיצה אלא משום שאין לו שחיטה עיי"ש

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

כבר התבאר במסכת יבמות דף ע. וקידושין דף ד. שאע"ג שמותר⁵⁶ לעבד שהוא קנין כספו של כהן לאכול בתרומה תושב כהן או שכירו אם הוא זר⁵⁷, אסור לאכול תרומות שנאמר (ויקרא כב פסוק י) תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש, ואם אכל חייב מיתה בידי שמים⁵⁸ ולוקה משום לאו של זרות ואינו חייב אלא אחת⁵⁹.

תושב זה עבד נרצע שהוא קנוי לו עד היובל, ושכיר זה עבד עברי שמכרוהו בי"ד, וקנוי קנין שנים שיוצא בשש, ובא הכתוב ולמדך כאן שאין גופו קנוי לארונו לאכול בתרומתו, ועבד עברי המוכר עצמו בין לעולם ובין לשנים הרי הוא כתושב ושכיר⁶⁰ וכל דיניהם כדין זר שאכל תרומה.

וי"א⁶¹ דתושב הוא נכרי שהשכיר עצמו לעבוד לעולם, וקיבל עליו שבע מצות בני נח, שמקבלים אותו אף על פי שלא מל ולא טבל, והוא גר תושב בכל מקום⁶², ואין כופין אותו לקבל מצות עבדים ולכן אינו אוכל בתרומה כיון שאינו קנין כספו⁶³. וכן שכיר הוא נכרי כנ"ל שמושכר לעבודת שנים.

⁵⁶ רמב"ם תרומות פ"ו ה"ה מנחת הינוך מצוה רפ אות כו

⁵⁷ ואע"ג דדעת הרמב"ם דתושב ושכיר חייבים מיתה בידי שמים דורים נמורים הם, שאינן קנין הכהן, רק להתורה אסרה בלאו. וא"כ אם עבד עברי כהן נמכר לישראל אסור לאכול, כמו בת כהן שנתארסה לישראל. אבל אי אמרינן דלאו קנין כספו הוא כלל, א"כ בודאי עבד עברי כהן הנמכר לישראל אוכל בתרומה, ולא שייך שמא ימזגו כמבואר בכתובות (נ"ז ע"ב) השתא מדידהו ספו ליה, וזה פשוט (מנ"ח שם אות א)

⁵⁸ דאף שהוא לאו בפני עצמו מ"מ נכלל בכלל זר וחייבים מיתה בידי שמים על האכילה וכן כתב הפרשת דרכים בדרך מצותיך (ח"ג ד"ה ובוה גיחא) דכן הוא דעת הרמב"ם, וכתב כיון דהתורה אסרה לזר ואחר כך התירה לקנין כספו, ואח"כ כתבה התורה דתושב וגו' לא יאכל, ולמדנו דאינן קנין כספו, א"כ אהדרה לאיסורא קמא והרי הם בכלל זרים (שם)

⁵⁹ אע"פ דנמנה לאו בפני עצמו עכ"פ אינו לוקה אלא אחת, כמו שאין לוקה כהן גדול על גרושה שתים כי הוא לתוספת דינים, כמבואר ברמב"ם בספר המצוות שלו (שורש תשיעי), (שם)

⁶⁰ עיין בכסף משנה

⁶¹ מרכבת המשנה על הרמב"ם שם והכס"מ נראה דלא פירש כן לשיטתו בהל' קרבן פסח פ"ט ה"ז שלא שייך לצוות על גוי דלא ציית ועיין אלה המצוות ל"ת קבו הערה י בשם המנ"ח דנהי דאפשר לומר דגוי ג"כ נצטווה, לא כמו שכתב הכסף משנה דלא שייך זה דלא ציית, דהא באמת מבואר בסנהדרין נ"ז ע"א דגוים נצטוו על כמה מצוות, א"כ הכא נמי, אבל באמת לא מצינו זה בסנהדרין דגוי יהיה מצווה כמו שמצווה על אכילת אבר מן החי ועי"ש באריכות.

⁶² וכמש"כ ברמב"ם איסורי ביאה פי"ד ה"ז ומלכים פ"ה ה"י מוש"ע יו"ד קכד א

⁶³ וכן פירש במשך חכמה על ויקרא פרק כב פסוק יא "אולם פשוטו דמקרא דתושב. שכיר הוה אמינא, דכמו בפסח דלא קאי על עבד עברי, רק באינן מהולין או דהמה גרי תושב. ועיין יבמות ריש הערל ובתוס' (ע ע"ב ד"ה אלא) שהביאו מן המכיללתא. ועיין רמב"ם הלכות קרבן פסח פ"ט ה"ז ז"ל אפילו גר תושב או שכיר שנאמר תושב ושכיר לא יאכל בו. ומיושב גם דברי רמב"ם בהלכות תרומות. ודו"ק".

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

ז. לדרך משופש

כבר התבאר לעיל דף פא: שכל⁶⁴ הטאות שדינן לזרוק על מזבח החיצון, וקיבל דמם בכלי, שרת והכניסו להיכל⁶⁵, לכפר⁶⁶ נפסלה החטאת, שדם חטאת שנכנס להיכל אפילו חטאת יחיד הנאכלת אסורה והוא שיבא דרך שער היכל שנאמר יבא דרך ביאה אבל אם הכניסו בפשפש⁶⁷ או דרך חלון או נג אינו נפסל⁶⁸.

ח. כל מידי דחשיב עליה לפני ולפנים לא מיפסל בהיכל

חישב להביא הדם⁶⁹ לפני ולפנים ונכנס רק להיכל וחזר והוציאו, לא נפסל הדם כיון שחישב להכניס לפני ולפנים, ואפילו כיפר בהיכל, מ"מ כיון שחישב להכניס לקדש הקדשים לא נפסל.

ט. פר העלם דבר של צבור ושעיר עבודת כוכבים שהכניס דמן לפני ... שלא במקומן הוא

פר העלם⁷⁰ ושעיר ע"ז שדינם שדמם נכנס להיכל אם הכניסו לקדש הקדשים נפסל שבמקום זה פנימה של מקומן הוא.

⁶⁴ רמב"ם פסולי המוקדשין פ"ב הי"ג

⁶⁵ ונראה דגם אם הכניס לאולם נפסל אם הכניסה להוד פוסלת, דאפשר היכל ואולם חדא קדושה היא. ואפילו אם הם שתי קדושות נראה דנפסל כיון שהוא שלא במקומו עיין בזבחים פ"ב ע"ב, (מנחת חינוך מצוה קלט אות ב ואי היכל ואולם חדא קדושה מבואר במנחת חינוך מצוה קמ"א אות ה')

⁶⁶ אבל הכניסו למטרה אחרת לא נפסל (חזו"א זבחים סי' יח ס"ק א)

⁶⁷ ועיין חזו"א זבחים סי' יח ס"ק ב שהסתפק מה הדין אם הכניס דרך נג להיכל ואחכ הכניס לפניו וכן אם הכניס שלא ע"מ לכפר ואח"כ הכניס לפניו לכפר וכן אם הכניס החטאת עצמה וקיבל דמה בפנים אפשר שבכל הני לא מיפסל דהכנסה להיכל היינו הכנסת פנים וכיון דחסר תנאי הבאה לא מיפסל תו בהבאת פנים עיי"ש

⁶⁸ אפילו אם כיפר אינו נפסל, דרק דרך ביאה אסרה תורה, כן הוא בש"ס שם פ"ג ע"א

⁶⁹ ליקומי הלכות שם (מו ע"א בדפו"י) עין משפט אות ל מנחת חינוך מצוה קלט אות ב

⁷⁰ רמב"ם שם הלכה יד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הפרכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת זבחים

**י. פר ושעיר של יום הכיפורים שהזה מדמן על הבדים
והוציאו להיכל והכניסו ... הואיל ונפק נפק ... הזה מדמן
על הפרכתא ... יציאה קרינא ביה**

פר ושעיר⁷¹ של יום הכפורים שדמם נכנס לקודש הקדשים אם הכניס דמם לקודש הקדשים והזה ממנו והוציאו להיכל להזות וחזר והכניסו לקודש הקדשים נפסל ואע"ג שהיה מקומו מ"מ עכשיו שיצא ואין צריך להזות בקדש הקדשים הרי הוא שלא במקומו וכן אם גמר הזיות שבקודש הקדשים והוציאו להיכל והזה והוציאו חוץ להיכל וחזר והכניס להיכל נפסל. וי"א⁷² שכיון שגמר ההזיות במקומו לא נפסל

וכן אם היוזה⁷³ דם הפר והשעיר של יום הכפורים⁷⁴ על הפרוכת בהיכל ויצא חוץ למזבח הזהב להזות עליו וחזר והכניסו, נפסל הדם⁷⁵.

⁷¹ השנת הראב"ד שם הי"ד

⁷² דעת הרמב"ם שם שיש לו פירוש אחר בסוגיא דמשום הכנסה לפנים לא מיפסיל כלל, על כן אם היוזה בקדש הקדשים (כדינו) ויצא להיכל וחזר לקדש הקדשים לא נפסל הדם כלל, והחזר ומוזה בהיכל, דלא נפסל מחמת ביאה כלל כיון דהיה מקומו בתחילה, אך הוא ז"ל פירש דהפסול הוא מחמת יוצא, וכך היא שיטתו, דאם היוזה בקדש הקדשים ולא גמר הזאה והוציאו להיכל וחזר והכניסו לקדש הקדשים, אינו גומר הזיות בקדש הקדשים דנפסל הדם ביוצא, דבאמצע הזיות קדש הקדשים יצא להיכל. וכן אם באמצע הזיות ההיכל יצא לחוץ, אינו גומר הזיות בהיכל דנפסל הדם מחמת יוצא

⁷³ מנחת חינוך מצוה קלט אות ג

⁷⁴ ודוקא בפר ושעיר של יום הכיפורים, דבשעת הזאה על הפרוכת היה עומד לפנים ממזבח הזהב ומוזה, וגזרה עליו התורה ויצא, היינו להזאות המזבח היה יוצא חוץ למזבח, אע"ג דחד מקום הוא מ"מ כיון דהתורה קראה זה ויצא, א"כ התורה הוה ליה ביאה, אבל בפרים הנשרפים לא כתיב ויצא, כי גם בהזאות של הפרוכת היה עומד חוץ למזבח הזהב ולא יצא כלל להזאות של המזבח, א"כ בודאי חד מקום הוא, אף דהכניסו קרוב לפרוכת, מ"מ כיון דלא כתבה התורה לשון יציאה הוה ליה חד מקום, עיין יומא ג"ח ע"ב, וזה פשוט וברור (שם)

⁷⁵ דוהו איבעיא, בזבחים פב ע"א, כיון דחד מקום הוא לא נפסל בהכנסה זו, או דילמא יציאה כתיבה בה, ועלתה בתיקו והרמב"ם השמיט זה וצ"ע גדול, ונושאי כליו לא הרגישו בזה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

אפילו קיבל דמם בשתי כוסות והכניס כוס אחת בפנים⁷⁶ או לפני ולפנים נפסלה החטאת שנאמר אשר יובא מדמה אפילו מקצת דמה⁷⁷ אם נכנס לכפר בקדש נפסלה וכוס השני שנשתייר גם כן נפסל ולא יזרוק כלל, ודינו כדין קדשים פסולים⁷⁸ (שם הט"ו)

⁷⁶ לשון הרמב"ם שם "נכנס אחד מהם להיכל והזה ממנו שם" ועיין קרו אורה זבחים פב ע"ב ד"ה ותו שהקשה אמאי בעינן שהזה הא לרמב"ם בהכניס במזיד לחוד חייב ועיין חזו"א זבחים סי' יח ס"ק א שהרמב"ם כתב זה כדי שיתכן גם נכנס בטעות ועיין או"ש שם הט"ז

⁷⁷ ואע"ג דגבי פסול יוצא לחוץ לא דרשינן הכי כתב בערוך השולחן העתיד שם סי' קכח סעי' ב דזה וודאי שאין היבור בין דם שבכוס זה לדם שבכוס זה ולכן אין האחד פוסל את השני ביוצא אבל בפסול נכנס שפסולו משום יתרון קדושה שהוא כעניו מעלין בקודש ואין מורדין וכיון שנתעלה בקדושתו אי אפשר להורידו ולזרוק על מזבח החיצון וא"כ אם נאמר שיזרקו על המזבח החיצון מהכוס שלא נכנס לעזרה בע"כ שהזריקה תעשה לכוס שנכנס שיריים וא"כ אין לך הורדה מקדושה גדולה מזו ששיריים של מזבח החיצון יהיו בהיכל עיי"ש ⁷⁸ ונשרפים בעזרה לא מחוץ למחנה, עיין רמב"ם פי"ט מפסולי המוקדשין ה"ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

